

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oliverii Florentii Waterloop Congreg. Oratorii B. Mariae
Aspricol. Presbyteri Monita Spiritvalia Et Moralia
Tetrastichis distincta**

Waterloop, Oliverius F.

Antverpiae, 1657

Mundus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9689

Mundus.

29. **D**ilecte Cælo, sæculum
Fuge: solus & fuge, & bibe
Suavitates optimi,
Quas turba nescit, nectaris.

Divinioris spiritûs
Extingue poculo sitim:
Sitiendi, abundè suppetit;
Fastidienti, deficit.

Quietus optas vivere?
Duo discè; Mundum spernere,
Mundoque sperni. Nulla erit
Mundi æstimatori quies.

Cælo imperantis Principis
Si castra decernis sequi,
Cælum vide: arce spes opum,
Et inopiæ formidinem.

Lætanter omne fac bonum;
Et omne declina malum,
Mali que suadas, gloriam
Mundi, voluptates, opes.

Inscriptus albo Cælitum,
Curas relinque terreas;
Curas inanes exue,
Multoque spes victas metu.

Araneorum inutiles
Contemne telas: parvulus,
Simplexque mente, sæculi
Subtiliora negligè.

30. Est Mundus infamis procus;
Fugâ pudori consule:
Rubeum, simulque candidum
CHRISTUM tibi Sponsum lege.

Cum pura mentis incoles
Sacra, & summum Bonum
Summè placebit, altior
Tellure, temnes cetera.

Nec feceris, nec dixeris,
Nec videris, quod non decet.
Te semper, atque in omnibus,
Contrarium Mundo gere.

Si te assequendæ nobilis
Virtutis ardor occupat,
Accepta Mundo dogmata
Pro falsimoniis habe.

Te da DEO: Mundi, & tui
Propter DEUM obliviscere.
Hic magna non magnis latet
Inclusa verbis veritas.

Tibi, Munde, res tuas habe:
Nec ullus umquam sit tui
Mihi amor amicus: fidere
Desisto, deceptus semel.

Dic: Res tuas tellus habe:
Mihi nihil est tecum rei;
Nunc rebus exutus tuis,
Ad astra liber evolo.

Immunde Munde, dic, tuas
Tibi res habe: quod nunc sequor,
Mortale non est. Te, DEUS,
Nudum sequor fixum Cruci.

I O te

O te beatum, cui datur
Terrena mella temnere!
Qui te tuâ, CHRISTUM Ducem
Secutus, oblectas cruce.

Dic: VNUS est DEUS omnia:
Mihi nihil est, prorsus nihil
In Orbe, quod non est DEUS:
Meus amor est fixus Cruci.

Exosculari nobiles
VNâ nequis fixos Cruci
CHRISTI pedes, & fordidum
Amare telluris jugum.

Est vile, telluris jugum
Amare, stulti: qui sapis,
Exosculari nobiles
Fixos Cruci CHRISTI pedes.

Manfura quid fluxis times
Mutare? servus es DEI:
Tua forma factus est DEUS,
Ne forma non fieres DEI.

HOMO-DEUS pro te tuum
Scelus piavit, non suum:
Et rem putabis arduam,
Emisse terris sidera?

Si vis beatus vivere,
Si vis beatior mori;
Sic vive, præter ut DEUM
Nihil ambias, ames nihil.

Qui fecit è nihilo omnia,
Est ille solus omnia.
Quod fecit è nihilo DEUS,
Est omne præ DEO nihil.

Rebus relictis omnibus
CHRISTI obtinere gratiam,
Est singularum & omnium
Tenere rerum copiam.

31. Nil à DEO non impetras,
Si mente calcas cetera.
Re, teque vacuus, es tui
Rerumque plenus omnium.

Caduca disce spernere,
Disce abdicare, & perdere:
Tunc possidebis omnia,
Habere cum voles nihil.

Mens & voluntas cum tua
Telluris est propè immemor,
Solius es memor DEI,
Vitamque vivis simplicem.

Tibi vita simplex ducitur,
Mens quando, quando Memoria,
Quando Voluntas, sæculi
Inanis, impletur DEO.

Vt cælicâ spe gaudeas,
Spes pone terræ. Proximam
Instare mortem cogita.
Hominem exue, ut DEUM induas.

Rebus libenter ceteris
Carebis, unitus DEO;
Amore si tenes DEUM,
Tenes in illo cetera.

Re nudus omni, Rex eris
Totius Orbis. Omnium
Egenus, in te habens nihil,
Habebis in DEO omnia.

DEO

DEO dicatus, casibus,
Causisq̄ue, curisq̄ue & modis
Mundo relictis, unice
Cura ut vaces uni DEO.

Mens fæce fœda sæculi
Cæleste lumen haud capit:
Rubigo cordis ferrei
Dulcedinem excludit DEI.

Mens scabra, fimo sæculi
Crustata, quærens omnia,
Nil quærit; extra se nihil
Cernit, nec à se cernitur.

Mens quando rebus exteris
Renuntians in se redit,
Externa cernit in sacrâ
Centro quietis omnia.

Felicitas est, sæculi
Felicitatem spernere;
DEOq̄ue cultum, ac debitum
Amori amorem reddere.

Mens orta Cælo, quid tibi
Cum fæcibus negotii,
Quas terra stultis venditat?
Peregrina, quære patriam.

Dicata Cælo, Numini
Devota Mens, mortalibus
Remitte rebus nuntium.
Vni, nec una sufficis.

32. Est Mundus exiliû; omnium
Et maximum & miserrimum.
Hoc crede: & exilium puta,
Et carcerem esse sæculum.

Tellure si voles frui;
Cælo exulabis: te tuam
Amare patriam negas,
Amare si exilium potes.

Fuligine atque sordibus
Vulgi jacentis altior,
Fastum, lucrum, spes ludicras,
Et vota stulta despice.

Nec magna, nec mediocria,
Caduca quæ vides, puta:
Nec parva, nec mediocria,
Æterna quæ sunt, æstima.

33. Inter tumultus plurium,
Orbisq̄ue curas, nil move.
Vnus quiesce: haud natus es
Curas ut orbis augeas.

Vt mentis in silentio
Æterna spectes, te prius
Tibi vindica, & tumultibus
Negotiorum subtrahe.

Quò te magis tumultibus,
Mundiq̄ue curis implicas;
Hoc Christiana in te Fides,
Spes, Caritasq̄ue fit minor.

Mundi procellis quò magis
Os & cor involvis tuum;
Eò magis magisq̄ue te,
Cæliq̄ue ductum deseris:

Tranquilla puri pectoris
Gaudere si vis gaudia;
Orbis caduca despice,
Æterna sola suspice.

34. Si liber optas vivere,
 Affuesce continuò mori;
 Cupidini, atque sæculo
 Suas habere res jube.

Licentioris sæculi
 Nil liberum mores habent:
 Legi obsequens, docilis DEO,
 Scit quid sit esse liberum.

Ne crede, quæ mens arguit
 Licentiæ, esse libera:
 Parere mentis lumini,
 Hoc esse liberum puta.

Sat liber es, quisquis pium
 Firmumque pectus gestitas:
 Sub servitute cetera,
 Et noctis obscuro jacent.

Vitam hoc in orbe liberam
 Sic vive, sic animum gere,
 Ac si sepulto corpore
 Mens inter astra degeret.

Sic fige cor Cælo, ut supra
 Opes, honores, cetera
 Sublatus, hoc volubili
 Imiteris ævo Cælites.

Pietatis orbe semina
 Qui tollit, orbem eviscerat:
 Dixisse plus licuit; necat,
 Orbisque vitam orbe exuit.

35. Te sola securo pede,
 Mundi per anfractus vagos,
 Viasque inexplicabiles,
 Amica ducet Veritas.

DEI fideli lumine
 Absente, per rerum avius
 Abrupta, veri nescius
 Errabis, ignarus boni.

Immersus exterioribus,
 Interna nescies bona:
 Contentus interioribus,
 Externa negliges bona.

Pacis beatæ munere
 Desperet ille perfrui,
 Qui fluxa vitæ commoda
 Amat, cupitque perditè.

Ne crede, posse te soli,
 Cælique deliciis frui:
 Vnius horæ gaudium
 Sequetur æternus dolor.

Mansura in ævum cogita.
 Peribit, instar somnii,
 Terrena cogitatio,
 Ævi perennis immemor.

A terreis & vilibus
 Pretiosa, mente separa:
 Honestus hic placeat tibi,
 Pretiique quantivis labor.

Terræ relictis facibus,
 Mirare cælestes globos:
 Humi morari respuit
 Divina mentis indoles.

Ama per altos nubium
 Volare tractus: infima,
 Vilemque despectans humum,
 Te digna regna suspice.

Cæli

Cæli micantis aureos
Vide supina mens globos;
Solisq̄ue contempla jubar,
Mox terra sordebit tibi.

Miratus astrorum globos,
Terrena cense, & compara:
Crescet minori maxima
Collata mundi portio.

Amor faceffe sæculi:
Amor Instituti nobilis,
Divinioribus mihi
Pectus fodit calcaribus.

Amore Cæli non cales?
Cales amore sæculi?
Te vanus exercet labor,
Aut inquieta inertia.

Animæ quietem diligis?
Placere mundo negliges:
Sprevisse mundum debuit,
Cui parta mentis est quies.

Sunt falsa in orbe gaudia,
Veri dolores: est quies
Incerta, certus est labor:
Spes parva, maximus metus.

Si mente tranquillâ boni
Verique fontem possides;
Auferre nil poterunt tibi
Externa, nil poterunt dare.

Si non fugis quod possides,
Non possidebis quod cupis:
Res ut trahas quibus cares,
Amare noli quas habes.

Sta mente rectus; nec jace
Salutis immemor tuæ:
Prudens omitte quod fugit;
Quod est perenne, cogita.

Quid corde ad ima cernuo,
In spes inanes promines?
Mors quando te, & res dividet,
Abibis, & spes desinet.

Si te tot annos frivolum
Lusisse curam non pudet;
Cælo labores debitos
Pudeat locare sæculo.

Contemne transitoria;
Mansura lauda. Mundi amor,
Luctûs origo. Gaudii
Fons & caput, mundi fuga.

36. Res terreas, res temporis,
Bona fluxa, pro minimis habe;
Spretoq̄ue disce sæculo,
Æternitati vivere.

Tempus fluit; ne prodige:
Æternitati proximus,
Æternitatem proximam
Tibi beatam fabrica.

Momenta fluxi temporis
In spe & labore transige:
Nam sola mansuram tibi
Æternitas pacem dabit.

Mansura suspira bona,
Caduca calca: quidquid est
In orbe splendidum, puta
Nugas, nuces, crepundia.

Sunt vita nostra nundinæ:
 Eme, vende, permuta; facit
 Ingens lucrum, cælestibus
 Terrena qui mutat bonis.

Negotiare, dum vacat;
 Lucris stude perennibus:
 Post tempus hoc, nullum rei
 Aliud gerendæ suppetet.

37. Diffide momentaneis;
 Orta occidunt: mortalium
 Mortalis est felicitas:
 Perenne sub Cælo nihil.

In orbe quidquid sensibus
 Blanditur, illud illicò
 Ceu verna marcescit rosa:
 Sunt certa menti gaudia.

Bullæ instar, orta sic perit
 Sensus voluptas; gaudium
 Mentis perennat: hoc fove;
 Vives senectæ nescius.

Virtutis est brevis labor;
 Victura in ævum præmia:
 Fluxi voluptas temporis
 Damnum perenne parturit.

Amore temporalium
 Ne sempiterna prodige:
 Lucrare; mansuris bona
 Caduca commuta bonis.

Puris amata mentibus
 Æternitas summi boni,
 Fastidium terræ parit,
 Cæli creat suspirium.

Vt ambias perennia,
 Pereuntibus cor exime:
 Peritura quisquis ambiet,
 Privabitur perennibus.

38. Vt sponte mansuris bona
 Æterna commutes bonis,
 Revolve inexplicabilem
 Æternitatis circulum.

Post evoluta millies
 Millena mille sæcula,
 Intactus, integer manet
 Æternitatis circulus.

Colorem in album nec niger
 Vmquam revertitur color;
 Nec ulla ab orco te via
 Reducet. Æterna est domus.

